

SØGER LÆRDOM VED LÆSNING OG VED TRO

NUMMER 23

1. DECEMBER 1929

78. AARGANG

MEDLEMMER SOM MISSIONÆRER.

(Af John A. Widtsoe i »Mill. Star«.)

Evangeliet er for hele Menneskeslægten. Alle maa høre det, enten i dette Liv eller i det tilkommende, gennem Medvirkning af Jesu Kristi Kirke. Ethvert Medlem i Kirken er delagtig i denne Forpligtelse.

Aanden af Missionærarbejdet griber enhver virkelig Sidste Dages Hellig, naar han kommer ud af Daabens Vande. Øjeblikkelig bliver han fyldt med Ønsket om at fortælle sin Næste om Glæden af den nyfundne Sandhed. Jo mere han adlyder den guddommelige Lov, jo stærkere bliver denne Impuls. Enhver, der ved sande Lærdomme og godt Eksempel, leder en anden til at annamme Evangeliet, vinder virkelig Lykke for sig selv.

Hvorledes kan Medlemmer af Kirken, der altid er ivrige efter at assistere i Opbyggelsen af Herrens Sidste-Dages-Rige, give Udtryk for dette Ønske, Missionærtjeneste. Dette er et almindeligt Spørgsmaal.

Først og fremmest kan Medlemmerne lære Sandheden til

andre gennem streng personlig Efterlevelse af Evangeliets Lærdomme. Sidste Dages Hellige, der ifølge guddommelige Befalinger søger at holde deres Legemer rene, stræber efter mental Udvikling, med Nidkærhed forlanger de aandelig Fremgang, bliver til udprægede Mennesker. De observeres. Gennem deres Optræden og Handlinger forkynder de, ubevidst, Retfærdighedens Prædiken. Tusinder er komne ind i Kirken paa Grund af saadan Lære. »Hvorfor bruger De ikke Tobak?« spørger den Fremmede. »Fordi Tobak er skadelig for Legemet, og jeg maa ikke skade Legemet, som er Bolig for en evig Aand«, svarer Kirkens Medlem. Intet mere blev sagt, men Tanker blev vækket, og efter en vis Tid kom den Fremmede ind i Kirken.

Medlemmer kan ogsaa gavne den Sidste-Dages-Sag ved at give hjertelig Stotte til de regulære Missionærer. Disse Mænd, rene og nidkære, er som Regel unge og uerfarne. De moder megen Modgang og mange Fristelser. Missionærerne arbejder under strenge Regler i Missionsmarken. De skal være beskæftiget hele Dagen med at studere, uddele Skrifter og i Udførelsen af andre Pligter; de maa afholde sig fra mange uskyltige Forlystelser, saasom Dans; de maa holde Kvinden en Arms Længde fra sig, d. v. s. de maa ikke kalde Kvinden ved hendes Fornavn, blive alene med Kvinder eller røre dem undtagen, naar de tager Haanden til Hilsen; de maa være økonomiske med deres kostbare Tid, være præcise og ofte kortvarige i deres Besøg; de maa fordele deres Besøg blandt Medlemmerne og ingen »Udvalgte« have; de maa tage Vare paa deres Helbred ved ubøjelig Efterlevelse af Visdomsordet, ved Brug af sundhedsgivende Mad og ved at gaa tidlig i Seng. Saadan et Program, der forlanger daglig Brug af en Mands Fornuft og Moderation i alle Ting, er ikke altid saa let at udføre. Et venligt Ord fra et Medlem opmuntrer Missionæren til at efterleve alle Betingelserne, vil glæde og give ham Styrke. Intet Medlem vil friste en Missionær til at bryde nogen som helst Missionsregel. Samarbejde som dette hjælper

til at forkynde Evangeliet; thi Overbevisningens Magt ledsager den Ældste, der bogstavelig og villig adlyder Missionens Forskrifter.

Virksomt og nyttigt Missionær-Arbejde kan ogsaa udføres af Medlemmerne.

Skriftuddelingen er en Slags Tjeneste, som alle, baade gamle og unge, kan gøre. Nogle faa Timer Ugen igennem viede til Skriftuddeling, kan bringe værdifuldt Venskab og ofte fore til Omvendelse, hvis man vil blive ved at besøge dem, som er interesserede. Hver Gren bør have en virksom Skriftforening. Lokale Medlemmer af Kirken er gode Missionærer. Skriftuddeling behøver ikke altid finde Sted fra Dør til Dør. Offentlige Samlingssteder, Gader, Markeder, Butikker og offentlige Stiftelser frembyder udmærkede Anledninger til at komme i Berøring med Folk.

Venner og Bekendte kan bedst inviteres til at overvære vore Moder af Medlemmer, der bruger Mod og Visdom, naar de indbyder Vedkommende. »Hvert Medlem medbringer en Ven« er et godt Motto. Disse, som overværer vore Gudstjenester, kan kun blive opbyggede gennem Salmerne og Talerne. Vi kan med Stolthed byde alle til vore ugentlige, aandelige Fester i vore rene, men maaske ringe Sale.

Det kunde være godt, altsaa for Medlemmer i Missionerne, at tænke mere alvorligt over, om de ikke kunde benytte en Periode af regelmæssig Tid for Udførelse af Missions-Arbejde. Herren vil visselig lægge sin Velsignelse i det Arbejde, som udføres af en lokal Broder, ved at tilbringe nogle faa Maaneder, et Aar eller to i aktivt Missionsarbejde. Mange Medlemmer med ringe Indkomster er velsignet, saa at de kan holde Sønner paa Missioner. Vort Budskab er for hele Verden. Arbejderne er faa i Forhold til Opgaven. De, som føler Trang til at give en vis Tid til Missionsarbejde, kan melde sig til deres Distrikts- eller Missionspræsident. Nogle af Zions største Ledere var lokale Missionærer, før de forlod deres Fædreland.

Her er da en Lejlighed, hvor lokale Medlemmer kan hjælpe til med Udbredelsen af det gengivne Jesu Kristi Evangelium; efterleve Evangeliet; opmuntre de regulære Missionærer i Opfyldelsen af alle Missionens Forskrifter, deltage i Skriftuddeling, medtage Venner til Møder og søge at tilvejebringe Midler og Tid for Udførelsen af en virkelig Mission.

Der er faa Glæder, som kan sammenlignes med Forkyndelsen af Frelsens Planen.

»Og om saa skulde ske, at I maatte arbejde alle eders Dage med at raabe Omvendelse til dette Folk, og kun bragte een Sjæl til mig, hvor stor skal da ikke eders Glæde være med ham i min Faders Rige?«

Evangeliet giver os meget; men for at nyde det fuldstændigt forlanges det af os, at vi ogsaa giver. En Fylde af Glæde over Evangeliet kommer kun, naar alle vore Tanker og Gerninger styres med den Opfattelse, at Frelsens Planen er beregnet for alle. Vor Gæld til Herren for Sandhedens Gave kan bedst betales, efter at have vist Lydighed mod Evangeliets Love og Ordinancer, ved at bære Vidnesbyrd til andre om Sandheden af Jesu Kristi Evangelium.

T. C. J.

THE OG KAFFE.

Harold L. Snow.

Lad os som Sidste Dages Hellige være streng med Hensyn til at afholde os fra The og Kaffe, saavel som at efterleve den Befaling, som kommer til os gennem Vidsomsordet.

Naar vi studerer dette Emne, kan vi godt forstaa, hvorfor Brigham Young udgav det som en Befaling i Stedet for, som det forhen var, nemlig en Rettensnor for de Hellige. Vi kan ogsaa godt forstaa, hvorfor vor himmelske Fader, som véd, hvad der er godt for vore Legemer, har givet os disse Befalinger, som er nedskrevet i Pagtens Bog 89. Kapitel.

Et sundt Legeme og ren Tankegang er nødvendigt for et-

hvert Menneske, og for at opnaa dette skulde vi være villige til at opofre, om vi kan kalde det en Opofrelse, at afstaa fra de Ting, som Gud har befaleet os at afstaa fra. Den, som ikke er villig til at afstaa fra disse Ting, eller som ikke vil opfylde sine Pligter med Hensyn til Tiende-Betaling, er ikke en trofast Sidste Dages Hellig, og Tilsidesættelse af disse Pligter kan lignedes med Orm, der æder deres Vej til Grundvolden af vore Vidnesbyrd.

Vi har mange Beviser for, at The og Kaffe er skadelige for vore Legemer; de er maaske ikke saa skadelige som nogle af de større Gifte, men de er ikke til Gavn for vore Legemer, og skadelige for vort Helbred for ikke at sige noget om den Indflydelse, de har paa vor Karakters Udvikling.

Naar et Menneske lever et normalt Liv og er i Stand til at beherske sin Vilje og Natur, behøver han ikke at have noget til at stimulere sig, ejheller behøver han noget at trøste sig med, naar han er bedrøvet.

Giften Kaffeïn, som findes i Kaffe, er jo ikke tilstede i store Mængder, men vi finder dog fra 1 til 2 %; med andre Ord finder vi lige saa megen Kaffeïn i en ordinær Kop Kaffe, som vore Læger i mange Tilfælde giver deres Patienter for at dulme deres Smerter. Kaffeïn paavirker os saaledes, at vi faar et højere Blodtryk, og burde forbydes alle, som har Aareknuder, en Sygdom, som mange faar, efter at de har naaet en Alder af 40 Aar. Et af de første Spørgsmaal, Lægen gør ved en eventuel Undersøgelse, er dette: »Drikker De The eller Kaffe?»

Kaffen er ikke saa skadelig for Maven som The. The har et Giftstof, som er kaldet Tannin, og det paavirker Syren i Maven og burde ikke bruges.

Personlig set, har jeg aldrig drukket en Kop Kaffe eller The i de sidste 25 Aar, jeg har levet, men jeg tror, at de Stoffer, disse saakaldte Nydelsesmidler indeholder, er anvendelige i Medicinen, men bruger vi dem daglig, vil det være skadeligt og bliver til en hæslig Vane.

Lad os ikke blive en Slave af vore Vaner, lad os huske som

Sidste Dages Hellige, at vi bryder en Lov og Herrens Befaling, naar vi nyder disse Ting. Vi har Guds Evangelium — lad os forsøge at efterleve dette. *H. M. L.*

DEN DANSKE MISSION.

ANKOMST OG BESKIKKELSE.

Carl Madsen, der 2 Gange før har været paa Mission i Danmark, er beskikket til Aalborg Distrikt, Howard L. Jensen er beskikket til Aarhus Distrikt, E. Rushton Christensen til Københavns Distrikt og Levi Berg Thorup til Esbjerg Distrikt.

Disse Brodre ankom den 13. Novbr. med S/S »United States«, og vi nedbeder Herrens Velsignelser over deres Missionsarbejde.

FORFLYTTelser.

Følgende Missionærer er forflyttede: Geo. H. Carlsen fra Esbjerg Distrikt til Københavns Distrikt; Grant L. Petersen fra Aarhus til Aalborg; William N. Andersen fra Aalborg til Aarhus.

AFLØSNING.

Ældste Seth J. Larsen er hæderligt afløst med Tak og Ære efter et vel udført Arbejde i den danske Mission.

Ældste Orval D. Benson, hvis Afløsning blev bekendtgjort i sidste Nr. af »Skand. Stjerne«, og Ældste Seth J. Larsen rejser begge over England og forlader Southampton den 15. December med S/S »Leviathan«. *Holger M. Larsen,*
Missionspræsident.

DEN NORSKE MISSION.

DØDSFALD I OSLO.

Soster Emilie Christoffersen dode paa Ullevoll Sykehus fredag den 8. november nær 75 aar gammel.

Begravelsen fandt sted paa Nordre Gravlund onsdag den 13. november under ledelse av Oslo Gren Forstanderskap.

Missionspresident Hyrum D. Jensen talte meget inspirende over emnet »De dodes opstandelse« samt angaaende det Nye Jerusalems herlighet paa jorden. President Jensen indviede ogsaa graven.

Der var fremmodt mange av avdodes slægtninger, hendes nærmeste paarørende i Oslo og en stor del av Hellige samt et meget stort sangkor, som sang ypperlig.

Hun efterlater sig to sønner, en søster samt to søsterdøttre i Amerika.

*

Søster Jorgine Holck dode ved et ulykkestilfælde, ved at hun blev overkjørt av en bil lørdag den 2. november. Begravelsen fandt sted paa Sofienberg Gravlund torsdag den 7. november under stor deltagelse av hellige og fremmede.

Sangkoret var tilstede og sang ved kapellet, likeledes ved graven.

Missionspresident Hyrum D. Jensen talte gripende ved hendes baare.

Graven blev indviet av forstander Thorvald C. Carlson.

Hun efterlater sig flere sokske i Utah samt en søn her i Oslo.

HØSTKONFERANCE I OSLO.

Oslo Grens Sangkor avholdt en koncert fredag den 8. november som en inledning til hostkonferancen.

Instruktør Hartvig Brun samt alle korets medlemmer havde megen ære av denne koncert.

*

Ungdomsforeningens Konferance avholdtes lørdag aften under ledelse av dens president, Ældste Ray Engebretsen. En

forklaring over Speiderarbeidet var gitt av Broder Henry Ingebrigtsen og over Bikubearbeidet av Søster Alfhild Pettersen. Violin-Solo av Broder Hartvig Brun akkompagneret av Søster Mary Jensen. Derefter fik man høre angaaende M. Men's organisationen av Broder Carl Andersen. En deklamation blev fremsagt av Søster Anna Bruce. Mottoet blev oplæst og repe- teret. Den unge, men begavede pianist Kaare Siem gav en piano-solo. En rapport angaaende ungdomsforeningens arbeide, likeledes senior-klassens program blev omtalt. En duet blev sunget av Søster Ingeborg Brun og Broder Henry Larsen.

President Holger M. Larsen fra den Danske Mission talte derefter til forsamlingen og uttalte sin glæde over anledningen at være tilstede i Oslo igjen efter saa mange aar.

President Hyrum D. Jensen gav nogen bemerkninger med hensyn til Speiderbevægelsen. Han takkede ogsaa sangkoret meget for de nydelige sange og uttalte sin tilfredshet over koncerten, som var avholdt.

Møtet var aapnet med bøn av Ældste Richard A. Jørgensen og taksigelse av broder Oscar R. Lindbo. Tilstede ca. 120.

*

Søndagsskolens Konferance avholdtes søndag den 10. november under presidium av Missionspresident Hyrum D. Jensen og ledet av bestyreren Waldemar Sørensen. Lederen ønsket forsamlingen velkommen, hvorefter rapporten over arbeidet blev oplæst av Søster Evelyn Porsbøl. Første raadgiver broder Paulus Edwardsen overtok ledelsen av programmet, og der maa siges til lærerpersonalets ros, at der var nedlagt et meget stort arbeide. Saavel lekser som programmet var meget godt utført. Alle klasser var meget godt representert.

President Holger M. Larsen av den Danske Mission talte meget opmuntrende til forsamlingen og formanet alle til at lytte til de ting, som er lært i Søndagsskolen.

President Hyrum D. Jensen omtalte det store arbeide, som søndagsskolen havde utført. Bøn av President Hyrum D. Jensen og taksigelse av forstander Thorvald Karlsen. Tilstede 230.

*

Kvindelige Hjelpeforenings Konferance avholdtes samme dag Kl. 2 under presidium av Missionspresident Hyrum D. Jensen og ledet av Presidentinden Karen Enstrøm, som avlagde en rapport angaaende arbeidet. Hun oplyste om, at der er 15 distrikter, som blir besøkt, og som er hjulpet baade legemlig og aandelig. Sekretær Søster Ragnhild Jacobsen gav derpaa en rapport over foreningens arbeide utført, samt angaaende den finansielle stilling. Kvindeforeningens motto blev oplæst av lederen, og en piano-solo blev givet av Søster Mary Jensen. Søster Eva Gjertsen gav en redegjørelse over de lekser, som har været anvendt i det forløpne aar, nemlig angaaende Theologi, Sundhetslære og Literatur samt uttalte, at søstrene nu tage en mere aktiv del i disse lekser, siden de har anledning til at være alene. President Holger M. Larsen gjorde nogen faa bemærkninger angaaende arbeidet i den Kvindelige Hjelpeforening.

Til avveksling blev en duet sunget av søstrene Helga Edwardsen og Mary Jensen, akkompagneret av sisstnævnte.

Forstander Carlsen fremstod og uttalte sin glæde over at faa arbeide i enighet med den Kvindelige Hjelpeforening.

Presidentinden over den Kvindelige Hjelpeforening i Norge Søster Margaret Jensen talte til forsamlingen med Søster Eva Gjertsen som tolk. Hun omtalte det ansvar, som paaligger kvindeforeningen, og bad alle søstre staa trofast til Evangeliet og opmuntret dem til at utføre deres plikter. Bar tilslut sit vidnesbyrd.

Missionspresident Hyrum D. Jensen følte en glæde over at være tilstede med den Kvindelige Hjelpeforening. Han omtalte mange ting, som kvinderne har gjort, og uttalte sin glæde over, at de har nu faat mange rettigheter, som tilkommer dem. Han frembad en hilsen fra President Heber J. Grant, der uttalte, at de, der havde arbeide i Norge og har det bra, skulde vedblive at være i Norge for tiden. Bar tilslut sit vidnesbyrd. Bøn av Ældste Richard Jorgensen og taksigelse av Søster Larsen fra Drammen. Tilstede ca. 90.

General-Konferance avholdtes søndag aften kl. 7 under presidium og ledelse av President Hyrum D. Jensen. Koret, som var meget fulltallig, sang »Nu kom der bud«. Bon av Broder Einar A. Strand. Koret sang derpaa »Utrust dig helt fra Golgata«. President Jensen ønsket forsamlingen velkommen, hvorefter Missionssekretær Ray Engebretsen oplæste navnene og foreslog Kirkens General-Autoriteter til opholdelse; likeledes for den Europæiske og Norske Mission samt alle de, som holder stillinger i Oslo Gren, hvilket blev enstemmig vedtaget.

Ældste Engebretsen talte derpaa til forsamlingen angaaende de love, som vi maa efterleve for at opnaa den hoieste frelse, nemlig den celestiale lov. Bar tilslut sit vidnesbyrd angaaende sandheten, som han er ute for at forkynde.

Ældste Golden Dean Carlston talte derefter i det engelske sprog til de tilstedeværende. Hans uttalelser var virkelig en opbyggelse til dem, som kunde forstaa ham, og alle kunde føle den aand, som veiledet hans tale.

Næste taler var Ældste Allan H. Wagley, som nylig er ankommet fra Zion. Han uttalte sin glæde over at være kaldet paa en mission og bar tilslut sit vidnesbyrd. Ældste Richard A. Jorgensen fremstod derpaa og uttalte nødvendigheten over at være ydmyg og leve efter Guds bud og befalinger og bar tilslut sit vidnesbyrd.

Til avveksling sang koret »Lad ei dit hjerte tvivle«.

President Holger M. Larsen av den Danske Mission benyttet resten av tiden og omtalte mange av Evangeliets vidunderlige prinsipser og bad alle søskende at efterleve samme. Bad ogsaa de tilstedeværende fremmede at lytte til de ord, som er uttalt, og undersøke sandheten. Bar tilslut sit vidnesbyrd.

Missionspresident Jensen takket alle, og sangkoret sang »Solnedgang«. Taksigelse av Forstander Thorvald Carlsen, hvorefter koret sang endnu en gang. Tilstede ca. 350.

Anlon Jensen,
Grensesekretær.

75 AAR.

Fredag den 25. Oktober fyldte Ane Marie Gregersen, Løgsted, 75 Aar.

Ane Marie kan stadig glæde sig ved et godt Helbred, og sjældent vil man finde nogen, som er mere glad og taknemmelig derfor. Smukt er det, naar man besøger hende, at høre hende udtale: Hvor har jeg det dog godt, og hvor meget har jeg ikke at sige Herren Tak for.

Hendes Liv er forlobet i Arbejdsomhed og Nojsomhed under fattige Kaar. En Seværdighed er hendes Have, som hun stadig passer selv, et Livsværk, hendes Kærlighed, opvokset paa en Sandknold, hvor Blæsten er slem. Hvert lille Træ og hver Busk har hun plantet selv. Der var ikke Raad til at købe Planter; men saa saaede hun Kerner eller Frø.-Hver lille Spire har hun selv fremelsket med en Nojsomhed, der nærmest er fremmed for vor Tid. Den taler til os alle, vi kan lære deraf. Jeg véd da ogsaa, at der er mange, som vil huske den gamle paa hendes Højtidsdag og ønske for hende, at hun maa faa en god Livsaften. Jeg vil føje min Lykønskning til og takke hende for alt det, jeg har bragt med derfra, naar jeg, altid velkommen, besøgte hende.

A. S. i »Løgstør Avis«.

Søster Gregersen er et trofast Medlem af Kirken; hun holder Visdomsordet og er altid villig til at bære Vidnesbyrd om Evangeliets Sandheder.

»Stjernen«s Læsere ønsker at gratulere.

»MORMON«KIRKENS KVINNER.

Av *Susa Young Gates* og *Leah D. Widtsoe*.

Oversatt til norsk av *Eva Mabel Giertsen*.

(Fortsat fra Side 342.)

HJELPEFORENINGEN.

Det filantropiske arbeide, kirkens kvinner utførte, trengte samhold og enhet. Profeten, som var ledet av åbenbaringens lys, forstod dette. Han sammenkalte nogen få kvinner den

17 mars 1842 og opfordret dem til å oprette innen sin mitte en velgjørenhetsforening med dertil beskikkede embedsmenn og riktig avpassede arbeidsavdelinger. Han gav dem noen penger og et hus med et jordstykke som en begynnelse til deres velgjørende arbeide.

Denne hjelpeforening, som er den første kvinneforening, som blev organisert på en korrekt måte i moderne tid,^g har virket uavbrutt siden den dag og har gjort meget godt både i timelig og åndelig henseende. Den har opbygget og vedligeholdt en social demokratisk moral, hvis betydning for kirken ikke kan overvurderes. Den har samlet og utdelt millioner av dollar, gjennemsnittlig uten nogen utgifter, siden alt arbeide, som er forbundet dermed, er helt igjennem frivillig.

Veldedighetsarbeidet utføres av hustruer og mødre, som kanskje selv har fullt op å gjøre, men som allikevel er istand til å ofre tid og penger, og ved sitt personlige arbeide opnår en så menneskelig personlig kontakt med dem, de skal hjelpe, som ingen betalt, professionell, social funksjonær nogensinde kan gjøre.

Foreningen, som fra begynnelsen var organisert som en filantropisk gruppe, som skulde vise godgjørenhet og trøste de sørgende og lidende, representerte for kvinnene et vidt-omfattende grundlag for åndelig vekst og sann utvikling. Det oprindelige veldedighetsarbeide er blitt fortsatt uavbrutt i over 80 år. Hjemmene er blitt regelmessig besøkt, gaver og midler til de fattige er blitt begjært og skjenket. På en taktfull måte er der blitt undersøkt, hvor hjelp trengtes, og arbeide er blitt ydet. I tilfelle dødsfall er de sørgende blitt trøstet, og hvor det har vært nødvendig, har disse dyktige kvinner båret full omsorg for de døde. All denne virksomhet praktiseres over hele kirken. Og fremfor alt har alt dette vidunderlige humanitetsarbeide blitt utført med den følelse av gjensidig forståelse og sympati, som alene Jesu Kristi evan-

Anm. g. Kvinnestemmerettsforeningen blev ikke organisert før 1848, i Seneca Falls, N. Y.

gelium kan utvirke. Den store organisator Eliza R. Snow reorganiserte, under ledelse av president Brigham Young, denne forening i de første Utah-dager og iverksatte en hel del virksomheter for kvinner i tiden 1868—1888. Blant disse var kvinners ko-operative foreninger, »hjelpeforenings-haller«, utsalg, hygieiniske klasser, et kvinnehospital, en silkeavlforening,^h en stemmerettsforening, et korn-spareforbundⁱ og en kvinneavis, med årlige, lokale og generale konferenser og forsamlinger for alle disse forskjellige interesser. Hun blev assistert og etterfulgt av Zina D. H. Young, som hadde hatt den direkte ledelse av silkeforeningen og de hygieiniske bevegelser. Fru Young blev etterfulgt av en annen pioner-kvinneleder Bathsheba W. Smith, som også innehadde stillingen som president for kvinnene i Salt Lake Tempel. Derpå kom den begavede, uforferdede Nauvoo- og Utah-pioner-journalist-poet Emmeline B. Wells, som døde i sitt 93de år, for bare 8 år siden. Idag er en grand-niece av profeten Joseph Smith, fru Clarissa Smith Williams, som selv er oplært i hvert enkelt utviklingstrinn og hver stilling i kvinneforeningen, fra distrikts-søster op til grenspresident, distriktspresident, hovedkasserer og første rådgiver, generalpresident for kvinneforeningen og dens virkende bestyrelse. Hun er også en elsket hustru og mor og har på en dyktig og vis måte forstått å kombinere sine mange forskjellige plikter.

I de senere år har studier i litteratur, historie og social virksomhet fått plass på møtenes ukentlige programmer, så at medlemmene kommer i aktiv berøring med den moderne tids beste tanker og ideer.

Men kvinneforeningens medlemmer har ikke alene utviklet

Anm. h. En vakker silkekjole blev båret av Susan B. Antony på Chikagoverdensutstillingen i 1893. Den var avlet, spunnet og vevet av Utahkvinner og skjenket henne som en hedersgave.

Anm. i. I 1875 opfordret Brigham Young kirkens kvinner til hvert år å spare nok hvete til å holde deres eget samfund med fødemidler minst et år fremover i tilfelle hungersnød på grunn av uår eller andre årsaker.

sig i praktisk retning for å kunne gi timelig hjelp, men gjennom alle år har de viet en del av deres tid i møtene til å bære sine vidnesbyrd om Herrens godhet mot dem og til å berette åndelige erfaringer, hvormed de kan opmuntre og trøste hverandre.

Foreningens første organ var »Woman's Exponent«, som blev opprettet i 1872 med Lula Greene Richards som redaktør. Hun blev tre år senere etterfulgt av Emmeline B. Wells, som redigerte og bestyrte avisen i 40 år. Bladet har i alle disse år trofast og med enestående dyktighet frembåret alt angående kvinnens historie både i kirken og ute i verden og er således blitt et slags oplagssted eller arkiv for kvinnens utvikling, som ikke står tilbake for nogetsomhelst annet i verden. I 1915 blev dette blad etterfulgt av »Relief Society Magazine« med Susa Young Gates som redaktør og Jeanette A. Hyde som forretningsfører. Idag er generalsekretæren, fru Amy B. Lyman, forretningsfører og professor Alice Reynolds er redaktør. Bladet har betalt sig helt fra begynnelsen og har nu et abonnentantall på 26.000. Det er en makt av de gode.

OVERSIKT OVER NUVÆRENDE VIRKSOMHETER.

Den hvete, som så trofast blev samlet av pioner-kvinnene, utviklet sig hurtig til å bli et stort finansielt foretagende. Det begynte i 1875 som en liten grensvirksomhet med en general-president, fru Emmeline B. Wells, men det var dog tilstrekkelig i deres kornlagre til, at de kunde sende et vognlass hver til Mississippifloden og senere til San Francisco, hvor der begge steder var hungersnod. Under verdenskrigen blev 200.000 engelske skjeeper skjenket til de Forenede Staters regjering. Fondets midler, som beloper sig til 410.000 dollar, brukes nu til modre- og spedbarnsarbeidet, såsom hospitaler, fri klinikker etc. Alt dette blir samlet, utbetalt og kontrollert av kvinnene alene, og deres arbeide er ulønnet. Men kjærlighet og kameratskap gir den hoieste belønning.

Rapporten for 1924 gir en klar oversikt over kvinneforeningens virksomhet i våre dager. Der er ialt 1486 ward- eller

grensforeninger. Der er 9632 embedsmenn og et medlemskap på 59.272. Der blev avlagt 366.155 besøk til de syke, 592.559 besøk til naboene og 366.155 dage blev brukt til å utføre arbeide for de døde i templene. 12.281 familier blev hjulpet, og den høist respektable sum av 100.453,00 dollar blev anvendt til å lindre nød.

Foreningens total-aktiva beloper sig til 897.575,56 dollar, som innbefatter eiendommer og penger, som eies og kontrolleres, ikke i et centralisert fond, men i små grupper, så mange som der er grener eller ward. Hver gruppe samler, fordeler og kontrollerer sine egne pengemidler. Ward-foreningene eier i fast eiendom og bygninger 226.301,83 dollar, hvortil kommer 36.040,28 dollar i møbler og utstyr.

Hjelpeforeningens utgifter grupperer sig naturlig om dens veldedighetsarbeide, og disse utgifter dekkes ved frivillige gaver fra kirkens medlemmer. Kontorer ved hovedkvarterene i Salt Lake City oprettholdes av kirken. Ikke én dollar, som er innsamlet i veldedig oiemed i foreningen eller i kirken, blir anvendt til andre formål. Kontorhjelp ved hovedkvarterene holdes ved hjelp av en årlig medlemskontingent på 50 cent, og dette fond betaler også hovedbestyrelsens reiseutgifter. Der er ingen lønnede embedsmenn undtagen generalsekretæren, redaktoren og forretningsforeren for magasinet og deres kontorhjelp.

(Fortsættes.)

EMNER FOR DECEMBER 1929.

KREDSLÆRER.

TIENDE.

- a. Tiendeloven er meget gammel, den gaar tilbage til 1900 Aar før Kristus. 1. Mosebog 14: 18—20.
 - b. Jacobs Løfte. 1. Mosebog 28: 20—22.
 - c. En Lov til gamle Israel. 3. Mosebog 27: 30—33.
 - d. Aabenbaring til Joseph Smith og Oliver Cowdery. Pagtens Bog 119.
-

DEN KVINDELIGE HJÆLPEFORENING.

JULEN.

Dens Betydning i gamle Dage.

Julen var en hedensk Fest, som vore Forfædre i Norden holdt til Ære for Solen, som de troede kom tilbage, efter at vi havde haft den korteste Dag.

Dens Betydning for de Kristne.

Da Kristendommen var indført i Norden, blev den gamle hedenske Solfest forbundet med Jesu Fødselsdag, og Julefesten blev fejret.

Julens Betydning for Sidste Dages Hellige.

Jesu Fødselsdag er 25. December. Joseph Smith blev født 23. December 1805 i Sharon, Windsor County, Staten Vermont.

Hvorledes skal vi fejre Julen?

Som Medlemmer af Den kvindelige Hjælpeforening skal vi altid erindre, at vi som Søkende skal hjælpe hverandre.

Lad os give til dem, som vi véd ikke er i Stand til at give os Gaver tilbage.

Lad os ikke bortødsle vore Penge, men erindre Frelserens store Gave til os, »Opstandelsen og det evige Liv«. Han gav dette store Offer til alle sine Børn, for at de alle kan blive glade og tilfredse. Lad os efterleve hans Bud og Befalinger og forsøge at glæde vore Medmennesker ved at sprede Evangeliets Lys og Kundskab over Jorden.

INDHOLD:

Medlemmer som Missionæ-	Den Norske Mission.....	358	358
rer	Høstkonferance i Oslo.....	353	359
The og Kaffe	75 Aar.....	356	363
Den Danske Mission	»Mormon«kirkens kvinder .	358	363

SKANDINAVIENS STJERNE, Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Helliges Organ i Danmark og Norge, udkommer den 1. og 15. i hver Maaned og koster 6 Kroner pr. Aar eller 25 Øre pr. Nummer. Til Salg paa alle Missionens Kontorer.

Udgivet og forlagt af HOLGER M. LARSEN, Korsgade 11, Kbhvn. N.

Trykt hos F. E. Bording.